

© Paula Lerner

Браун проводить вибухову екскурсію Римом. Несподівані повороти сюжету тримають читача в напруженні аж до розв'язки.

Publishers Weekly

Пригоди, від яких перехоплює подих... Інтригуюча, динамічна і до того ж винятково інтелектуальна оповідь.

San Francisco Chronicle

Трилер, від якого кидає в холод, прискорюється пульс, конкурує з кращими творами Кленсі й Каслера. Напружений сюжет захоплює читача, дає відчуття небезпеки «на власній шкірі».

Midwest Book Review

Життя або смерть, гра в kota й мишку, романтика, релігія, наука, убивства, містицизм, архітектура й екшн.

Kirkus Review

www.bookclub.ua

ISBN 978-966-343-693-7

9 789663 436937

ЯНГОЛИ І ДЕМОНИ

ДЕН БРАУН

ДЕН БРАУН

ЯНГОЛИ
І ДЕМОНИ

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

ДЕН БРАУН
ЯНГОЛИ І ДЕМОНИ

DAN BROWN

**ANGELS
&
DEMONS**

A Novel

ДЕН БРАУН ЯНГОЛИ І ДЕМОНИ

Роман

Друге видання

ХАРКІВ **КЛУБ**
2014 **СІМЕЙНОГО**
ДОЗВІЛЛЯ

УДК 821.111(73)
ББК 84.7СПО
Б87

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Висловлюємо щиру подяку літературному агентству
«Andrew Nurnberg Associates Baltic», Latvia, за допомогу
в придбанні права на публікацію цієї книги

Перекладено за виданням:
Brown D. Angels & Demons : A Novel / Dan Brown. —
New York : Pocket Books, 2006

Переклад з англійської *Анжели Кам'янець*

Дизайнер обкладинки *Володимир Стадник*

ISBN 978-966-343-693-7 (укр.)
ISBN 978-1-4165-2479-3 (англ.)

© Dan Brown, 2000
© Hemiro Ltd, видання ук-
раїнською мовою, 2007,
2008, 2009, 2010, 2011, 2014
© Книжковий Клуб «Клуб
Сімейного Дозвілля», пе-
реклад та художнє оформ-
лення, 2007, 2009

Присвячую Блайт

ЛЮБИЙ ЧИТАЧУ

Дякую за те, що завдяки тобі «Код да Вінчі» став таким гучним бестселером. Книжка, яку ти тримаєш у руках, — це *передісторія* «Коду да Вінчі». У ній описані пригоди Роберта Ленґдона у Ватикані, що трапилися за рік до його доленосних відвідин Лувру.

У романі «Янголи і демони» я вперше створив образ Роберта Ленґдона з його невинною пристрастю до мистецтва, символів, кодів, таємних товариств і сірої зони між добром і злом. Сподіваюся, загадки в «Янголах і демонах» будуть для тебе такими ж захопливими, як приховані коди в картинах да Вінчі. Крім мистецтва, у цій книжці на тебе чекають численні головоломки, маловідомі історичні факти, сенсації й несподівані повороти сюжету.

Щиро надіюсь, що ти читатимеш мій перший роман про Роберта Ленґдона з такою ж насолодою, з якою я його писав.

З найтеплішими побажаннями

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, overlapping letters that appear to be 'DB' followed by a flourish.

ДОВІДКА

У найбільшій у світі науково-дослідній установі — *Швейцарському центрі ядерних досліджень* (ЦЕРН¹) — недавно було створено перші частинки антиматерії. Антиматерія ідентична з матерією за винятком того, що складається з частинок, чії електричні заряди *протилежні* зарядам частинок звичайної матерії.

Антиматерія — найпотужніше з усіх відомих людині джерел енергії. Вона вивільняє енергію зі стовідсотковою ефективністю (коефіцієнт корисної дії ядерного поділу — півтора відсотка). Антиматерія не забруднює й не опромінює довкілля, і лише кілька грамів її могли б жити енергією місто Нью-Йорк цілу добу.

Проте є одне «але»...

Антиматерія дуже нестабільна. Вона вибухає від контакту з чим завгодно... навіть із повітрям. Один грам антиматерії містить стільки ж енергії, скільки й двадцятикілотонна атомна бомба — така, яку скинули на Хіросіму.

Донедавна антиматерію створювали тільки в дуже малих кількостях (по кілька атомів одночасно). Однак із новим сповільнювачем антипротонів ЦЕРН зробив якісний прорив у цій сфері — новий пристрій обіцяє продукувати антиматерію у значно більших обсягах.

Тривожить одне: невідомо, чи ця надзвичайно нестабільна субстанція врятує світ, чи за її допомогою буде створено найсмертоноснішу зброю на світі?

¹ Conseil Européen pour la Recherche Nucléaire (*фр.*) (*Тут і далі прим. перекл.*).

ПРИМІТКА АВТОРА

Усі твори мистецтва, надгробки, підземні ходи й архітектурні споруди в Римі, що згадані в цій книжці, насправді існують, їхнє місцеперебування теж відповідає дійсності. Їх і сьогодні можна побачити у зазначених місцях.

Братство ілюмінатів теж не вигадане.

ПРОЛОГ

Фізик Леонардо Ветра почув запах паленого м'яса і зрозумів, що це горить його власне тіло. Із жахом дивився він на темну постать, що нависла над ним.

— Чого вам треба?

— *La chiave!* — відповів різкий голос. — Пароль!

— Але.. я не...

Нападник сильніше притиснув білий розпечений предмет Ветрі до грудей. Зашкварчала, обвуглюючись, шкіра.

— Пароля немає! — скрикнув Ветра, корчачись від несамовитого болю. Він відчув, що впадає в забуття.

Незнайомець ледь помітно посміхнувся.

— *Ne avevo paura.* Цього я й боявся.

Ветра з усіх сил намагався не зомліти, але свідомість невблаганно огортала темрява. Втішало одне: нападник у жодному разі не дістане того, по що прийшов. Однак за мить той витягнув ножа й підніс його Ветрі до обличчя. Лезо блиснуло перед самими очима.

— На милість Бога! — закричав Ветра. Але було запізно.

1

Із вершечка великої піраміди в Гізі до нього сміється й гукає якась молода жінка.

— Роберте, швидше! Я так і знала, що треба було пошукати собі молодшого чоловіка! — Її усмішка зачаровує.

Він намагається не відставати, але ноги немов налиті свинцем.

— Зачекай, — благає він. — Будь ласка...

Він видирається нагору, в очах темніє. У вухах дзвенить. *Я мушу її наздогнати!* Знову підводить голову, але жінки уже немає. На її місці стоїть і дивиться на нього, презирливо скрививши губи, якийсь дідуган із гнилими зубами. Не тямлячи себе з горя, він кричить страшним криком, що безліч разів відлунює в пустелі.

Здригнувшись, Роберт Ленгдон прокинувся. На тумбочці біля ліжка дзвонив телефон. Збентежений, він узяв слухавку.

— Алло?

— Мені потрібний Роберт Ленгдон, — сказав чоловічий голос. Ленгдон сів на ліжку і спробував зібратися з думками.

— Я і є... Роберт Ленгдон. — Він глянув на цифровий годинник, що світився в темряві. 5:18.

— Мені треба негайно з вами зустрітись.

— А хто ви?

— Мене звати Максиміліан Колер. Я фізик, спеціалізуюся на елементарних частинках.

— *Хто?* — Ленгдон не міг нічого второпати. — Ви впевнені, що я саме той Ленгдон, який вам потрібний?

— Ви професор релігійної символіки в Гарвардському університеті. Ви написали три книжки на цю тему і...

— Вам відомо, яка зараз година?

— Пробачте. Я мушу щось вам показати. Це не телефонна розмова.

Ленгдон мимоволі застогнав. Таке вже траплялося не раз. Хочеш писати книжки про релігійну символіку — мусиш бути готовий до дзвінків від усяких фанатів, які вимагають, аби ти тлумачив знаки, що їх посилає їм Господь. Минулого місяця якась стриптизерка з Оклахоми пообіцяла Ленгдонові найкращий у світі секс, якщо він прилетить до неї й підтвердить автентичність хреста, який дивом проступив на її постелі. «Талсівська плащаниця»², хай їй грець, подумав було Ленгдон.

— Звідки ви взяли мій телефон? — Ленгдон намагався говорити ввічливо, попри невідповідну годину.

— З Інтернету. На сайті, де можна замовити вашу книжку.

Ленгдон наморщив чоло. Він був на сто відсотків упевнений, що на тому сайті немає номера його домашнього телефону. Незнайомець явно бреше.

— Мені треба з вами зустрітися, — наполягав той. — Я добре заплачу.

Ленгдон почав втрачати рівновагу.

— Перепрошую, але я справді...

— Якщо ви вилетите негайно, то будете в мене до...

— Нікуди я не полечу! П'ята година ранку! — Ленгдон жбурнув слухавку і впав назад у ліжко. Заплющив очі, намагаючись знову заснути. Марно. У пам'ять міцно вкарбувався щойно бачений сон. Неохоче він одягнув халат і спустився вниз.

Роберт Ленгдон бродив босоніж по своєму порожньому вікторіанському будинку в Масачусетсі, стискаючи в руках традиційний засіб від безсоння — горнятко гарячого «Несквіку». Світло квітневого місяця лилося у вікна в глибоких нішах й утворювало на східних килимах чудернацькі візерунки. Колеги Ленгдона часто жартували, що його помешкання більше нагадує антропологічний музей, аніж людське житло. Полиці були заставлені релігійними пам'ятками з усього світу: *екуаба* з Іани, золотий хрест з Іспанії, ідол з островів Кіклади в Егейському

² Талса — місто в штаті Оклахома.

морі і навіть рідкісний плетений *бокс* молодого воїна з Борнео, символ вічної юності.

Ленгдон сів на мідну скриню східного гуру і, насолоджуючись теплом шоколадного напою, раптом побачив своє відображення у вікні. Обличчя витягнуте й бліде... наче в привида. *Підстаркуватий привид*, похмуро подумав він, вкотре усвідомивши, що його юна душа живе в смертній оболонці.

Сорокап'ятирічний Ленгдон не був красенем у класичному розумінні, але мав те, що колеги-жінки називали «шармом науковця»: срібні пасма в густому темному волоссі, проникливі сині очі, заворожливий низький голос і щирі безтурботні посмішки спортсмена-аматора. У школі й коледжі Ленгдон захоплювався стрибками у воду і дотепер перебував у чудовій фізичній формі, яку старанно підтримував, долаючи щодня п'ятдесят разів довжину університетського басейну.

Друзі завжди вважали Ленгдона трохи загадковим чоловіком, що загубився десь між століттями. У вихідні його можна було застати зі студентами в університетському дворі у джинсах, він розмовляв із ними чи то про комп'ютерну графіку, чи про історію релігії. Його також можна було побачити на фотографіях в поважних мистецьких часописах у твідовому піджаку й жилеті з малюнком пейслі на відкритті якоїсь музейної виставки, куди його запросили виступити з лекцією.

Ленгдон був строгим викладачем і неухильно вимагав дисципліни, однак завжди першим підтримував те, що сам називав «забутим мистецтвом доброї невинної забави». Із фанатичним завзяттям він пропагував активний відпочинок, чим завоював собі глибоку довіру серед студентів. Прізвисько Дельфін йому дали водночас і за добродушність, і за легендарну здатність під час гри у водне поло пірнути глибоко, до самого дна, й обійти цілу команду суперника.

Ленгдон самотньо сидів у порожньому будинку і розсіяно дивився в темряву, аж раптом тишу знову порушив дзвінок — тепер факсу. Сердитися він не мав сили, тож тільки втомлено хмикнув.

Божі люди, подумав. Дві тисячі років чекають на свого месію і ні на мить не втрачають надії.

Відніс до кухні порожнє горня і неквапно пішов до кабінету, обшитого дубовими панелями. Зітхнувши, відірвав отриманий факс і подивився на нього.

Раптом йому стало млосно.

На папері був зображений труп. Із жертви зірвали весь одяг і скрутили шию так, що було видно тільки потилицю. На грудях чорніло тавро. Одне-єдине слово... Це слово Ленґдон знав дуже добре. Надто добре. У німому заціпенінні дивився він на химерний напис.

Иlluminati

— Ілюмінати, — вимовив, запинаючись. Серце шалено калатало. *Не може бути...*

Дуже повільно, наче не наважуючись побачити те, що на нього чекає, Ленґдон повернув факс на сто вісімдесят градусів. Подивився на слово знову.

Йому перехопило подих. Він не міг отямитись. Насилу вірячи власним очам, він обернув факс іще раз, знову прочитав витавруване слово, тоді ще раз...

— Ілюмінати, — прошепотів.

Приголомшений, Ленґдон упав на стілець. Якусь мить він сидів, геть ошелешений. Тоді погляд його випадково натрапив на червоний індикатор, що блимав на факсовому апараті. Той, хто надіслав цей факс, був і досі на лінії... хотів з ним розмовляти. Ленґдон довго дивився на червону лампочку.

Тоді тремтячою рукою взяв слухавку.

Літературно-художнє видання

БРАУН Ден
Янголи і демони
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Відповідальний за випуск *О. Е. Лісовикова*
Редактор *С. С. Скляр*
Художній редактор *Н. В. Переверзева*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *Н. Я. Косенко*

Підписано до друку 17.02.2014. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 28,56.
Наклад 4000 пр. Зам. № .

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано у ВАТ «Харківська книжкова фабрика «Глобус»»
61012, м. Харків, вул. Енгельса, 11.
Свідоцтво ДК № 2891 від 04.07.2007 р.
www.globus-book.com

Браун Д.

Б87 Янголи і демони : роман / Ден Браун ; пер. з англ. А. Кам'янець. — 2-е вид. — Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. — 544 с.

ISBN 978-966-343-693-7 (укр.)

ISBN 978-1-4165-2479-3 (англ.)

Всесвітньо відомого фахівця з релігійної символіки Роберта Ленгдона терміново викликають до Швейцарії, щоб дослідити загадковий знак, випалений на грудях по-звірячому вбитого фізика. Він робить приголомшливе відкриття: це справа рук давнього ворога Церкви — таємної організації ілюмінатів. Крім того, у Ватикані закладено надпотужну бомбу, яку має знайти саме Ленгдон разом із чарівною жінкою-науковцем Вітторією Ветрою. На них чекає шалена пригода: йдучи по сліду безжального вбивці, збирати трупи, видиратися на собори, спускатися в підземелля, щоб знайти нарешті лігво ілюмінатів і врятувати Святий престол.

УДК 821.111(73)
ББК 84.7СПО

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001
